

CALEA MĂNTUIRII

Săptămânal editat de Centrul de Studii Teologice-Istorice și de Prognoză Pastoral-Misionară al Facultății de Teologie Ortodoxă Arad.
Redactor fondator (1935): Preot Ilarion V. Felea. Apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Timotei, Arhiepiscopul Aradului

EDITORIAL

Au mâncat toți și s-au săturat

Evangelia zilei ne arată că cei ce nădăduiesc în Dumnezeu nu rămân niciodată lipsiți de darurile Lui. Mântuitorul Hristos distinge, dar nu desparte, hrana duhovnicească de cea trupească. Cinci mii de bărbați și poate tot atâția copii și femei au avut atâta nădejde încât au mers în pustie pe jos, împreună cu bolnavii lor. Domnul a împlinit nădejdea lor, vindecându-le bolnavii și învățându-I cele despre Împărăția Cerurilor și săturându-i cu pâine și peștele înmulțite în chip minunat. De dimineața până seara mulțimea s-au hrănit suflându-le ascultând învățătura Lui iar spre seară au mâncat și s-au săturat cu pâine și pește. Pâinea este privită ca fiind hrana esențială a omului, este un dar neprețuit al cerului. Ea este prezentă la toate mesele rituale. La creștini, pâinea și vinul se prefac în Trupul și Sângele lui Hristos, de aceea poporul are un respect deosebit față de pâine, ea nu poate fi aruncată sau călcată în picioare fără a fi considerat un păcat mare. Vedem din evanghelia zilei că apostolii au adunat fărâmiturile în coșuri, nu le-au lăsat pe câmp.

Dacă în starea primordială protopărinții noștri au trăit fără a suferi de foame sau de sete, după căderea în păcat, Dumnezeu i-a zis lui Adam: „în sudoarea feții tale îți vei mânca pâinea ta” (Facere 3, 19). Până când omul nu a păcătuit nu a fost nevoie de sudoarea frunții pentru pâinea cea de toate zilele. Păcatul a însemnat o schimbare dramatică pentru om. Întrebarea „Ce vom mânca?” (Matei 6, 31), o întâlnim de-a lungul istoriei mai ales când poporul evreu a devenit îndărătnic și s-a depărtat de Dumnezeu. În pustie, fiii lui Israel în suferința lor au strigat: „Mai bine muream bătui de Domnul în pământul Egiptului, când sedeam împrejurul căldărilor cu carne și mâncam pâine de ne săturam! Dar voi (Moise și Aaron) ne-ați adus în pustia aceasta, ca toată obștea aceasta să moară de foame”. Dumnezeu auzind strigătul lor le-a trimis mană cerească... Fiii lui Israel au mâncat mană patruzeci de ani, până ce au ajuns în țară locuită; până ce au ajuns în hotarele pământului Canaan au mâncat mană (Ieșire 16, 3-36). Dar condiția era „Ca să păzească dreptățile Lui și legea Lui s-o țină” (Psalmul 104,

44). Patericul amintește în mai multe locuri despre înmulțirea minunată a pâinii și a untdelemnului, ca semn al credinței și nădejzii în Dumnezeu, a acelor monahi împlinindu-se astfel ceea ce s-a spus prin psalmistul care zice: *Ochii tuturor spre Tine nădăduiesc și Tu le dai lor hrană la bună vreme.* (Psalmul 144, 5).

Un monah, care neîncetat se ruga, seara intra în chilie sa și își afla pâinea sa și o mânca. Dar într-una din zile a venit un frate având smicele de finic și l-a chemat să-l ajute să le împletească. Și acesta lăsându-și rugăciunea l-a ajutat. Făcându-se seară, a intrat să mănânce după obicei și nu a aflat nimic. Atunci, s-a culcat mâhnit și i s-a descoperit lui de sus: zăbovindu-te împreună cu Mine, te hrăneam. Dar acum dacă ți-ai lăsat rugăciunea, caută-ți hrana din lucrul mâinilor tale (Pateric XII, 10). Înțelegem de aici că pe cât se nevoiește omul în slujirea Domnului pe atât va trebui să se ostenească mai puțin pentru pâinea cea de toate zilele și pe cât omul devine mai necredincios și îndărătnic pe atât își va câștiga pâinea sa cu mai multă sudoare. Psalmistul spune „hrană dă Domnul celor ce se tem de El” (Psalmul 110, 5).

Din pilda Fiului Risipitor (Luca 15, 11-32) înțelegem că atunci când omul nu se mai teme de Dumnezeu și nu mai este recunoscător pentru darurile primite, atunci Dumnezeu îngăduie secetă sau inundații, oprind rodirea pământului pentru o vreme, până când foametea mare face ca omul să își vină în fire (Luca 15, 14-17). Alături de pâine, mulțimile au fost hrănite și cu pește. Peștele a fost unul din cele mai răspândite simboluri creștine. Mântuitorul Hristos, l-a folosit atât la înmulțirea pâinilor în pustie cât și la arătarea Lui înaintea ucenicilor după învierea Sa. Peștele a fost printre primele simboluri folosite în arta creștină și poate datorită faptului, că literele numelui său în limba greacă, *ichthys*, au fost folosite ca acronim pentru *Iesous Christos Theou Hyios Soter*, adică Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu Mântuitorul. Sfântul Apostol Pavel ne îndeamnă: „Ori de mâncați, ori de beți, ori altceva de faceți, toate spre slava lui Dumnezeu să le faceți” (I Corinteni 10, 31).

Pr. Ioan LAZĂR

PREDICA

Să stăm înaintea ochilor milostivirii lui Dumnezeu Duminica a VIII-a după Rusalii (Înmulțirea pâinilor)

„Și ieșind, a văzut mulțime mare și I S-a făcut milă de ei și a vindecat pe bolnavii lor. Iar când s-a făcut seară, ucenicii au venit la El și I-au zis: locul este pustiu și vremea iată a trecut; deci, dă drumul mulțimilor ca să se ducă în sate, să-și cumpere mâncare. Iisus însă le-a răspuns: N-au trebuință să se ducă; dați-le voi să mănânce. Iar ei I-au zis: Nu avem aici decât cinci pâini și doi pești. Și El a zis: Aduceți-Mi-le aici. Și poruncind să se așeze mulțimile pe iarbă și luând cele cinci pâini și cei doi pești și privind la cer, a binecuvântat și, frângând, a dat ucenicilor pâinile, iar ucenicii mulțimilor. Și au mâncat toți și s-au săturat și au strâns rămășițele de fărâmituri, douăsprezece coșuri pline. Iar cei ce mâncaseră erau ca la cinci mii de bărbați, afară de femei și de copii. Și îndată Iisus a silit pe ucenici să intre în corabie și să treacă înaintea Lui, pe țărnul celălalt, până ce El va da drumul mulțimilor.” (Matei 14, 14-22)

Suntem astăzi în această binecuvântată și sfântă a opta duminică după Rusalii, în care Evanghelia de la Matei, capitolul al paisprezecelea, ne relatează despre minunea pe care Mântuitorul a făcut-o, înmulțind pâinile la peste zece mii de oameni (de vreme ce numai bărbați erau cinci mii). Cuvântul Scripturii ne spune chiar la începutul acestei pericope evanghelice că Iisus a văzut mulțime de oameni și I S-a făcut milă de dânșii. Luăm de aici învățătura că pentru a primi mila lui Dumnezeu trebuie să ne vadă Dumnezeu. Iar ca să ne vadă Dumnezeu trebuie să stăm înaintea Lui, să venim în fața Lui înainte de asta. Aceasta înseamnă că sunt locuri unde Dumnezeu nu ne vede. Dar să nu înțelegem că Dumnezeu nu știe ce facem sau nu le știe pe toate. Nu despre aceasta este vorba, întrucât nu există loc în care să ne ascundem de Dumnezeu. Aici se referă la faptul că Dumnezeu ne vede cu ochii milei Sale.

Atotștiința și atoatăvederea lui Dumnezeu ne prinde și ne cuprinde de peste tot și peste tot, pe fiecare în parte, chiar și pe cei din iad și pe diavoli. După cum știm din cuvântul lui Iov, Dumnezeu l-a întâlnit pe diavol care se furișase printre îngerii care veneau înaintea tronu-

lui lui Dumnezeu și l-a întrebat: „De unde vii?” (Iov 1, 7). Scrierea și cuvântul omenesc sunt astfel alcătuite ca să înțelegem lucrarea lui Dumnezeu cu oamenii, iar nu pentru că nu ar fi știut Dumnezeu de unde venea cel viclean și ce făcuse. Iar în pericopa din această duminică este vorba de vederea cu milă a lui Dumnezeu, adică a ne vedea Dumnezeu și a face milă cu noi, a-Și arăta iubirea sau mai bine zis a putea să ne-o dăruiască, pentru că Dumnezeu revarsă mila și îndurărilor Sale precum ploaia, și peste cei buni și peste cei răi, și peste cei dreپți și peste cei păcătoși. Deci Dumnezeu vrea să dăruiască mila și bunătățile Sale tuturor, nimănui nu îi este oprită milostivirea Lui. Cu toate acestea, cum spune Părintele nostru Arsenie Boca: „De multe ori, de prea multe ori lovim mâna milostivirii lui Dumnezeu cu copita nepăsării noastre”. Așa că nu putem primi mila Lui. Nu Îl vedem și nu ne vede mila lui Dumnezeu pentru că stăm cu spatele, pentru că nu ne pasă. Deci iată pe acești oameni așezați înaintea ochilor milostivirii lui Dumnezeu. Iar Dumnezeu i-a văzut. Aceasta dorim și noi: să ne vadă Dumnezeu.

Continuare în pagina 2

Pr. Ștefan NEGREANU

Din sumar

▶ Examenle de licență și dizertație la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Arad
pagina 3, Filip Albu

▶ Știri
pagina 4

Să stăm înaintea ochilor milostivirii lui Dumnezeu

Urmare din pagina 1

Cum și ce trebuie să facem ca să ne vadă Dumnezeu? Locul cel mai propice în care Dumnezeu ne poate vedea este biserica. Dar putem să stăm în biserică și să nu ne vadă Dumnezeu, după cum putem să stăm în afara bisericii, chiar și în locurile cele mai rele, dar să fim cu Dumnezeu în inimă și în gând și să ne vadă Dumnezeu. Odată, la o slujbă, uitându-se peste oamenii din biserică, un părinte duhovnicesc i-a văzut pe mulți fără cap, adică capul, mintea lor nu era acolo, ci era în altă parte. Așa că putem sta înaintea Sfântului Altar, a Sfințelor Taine și să nu fim de fapt înaintea lui Dumnezeu, ci înaintea serviciului, a grijilor și a gândurilor noastre împrăștiate în multe alte locuri.

Cum putem să fim înaintea lui Dumnezeu? Doar în credință și prin credință curată și mereu reînnoită, întru iubire de Dumnezeu și de aproapele, adică întru împlinirea poruncilor și în smerenie. Așa cum a fost adus la Mântuitorul acel slăbănog și lăsat prin acoperișul casei Sale, de către cei patru prieteni, tot așa, cei patru care ne duc spre Hristos sunt: credința, nădejdea, dragostea și smerenia. Fără de acestea nimeni, slăbănog sau mai puțin slăbănog, nu poate sta înaintea lui Dumnezeu. Deci dacă le vom agonisi pe acestea, dacă ne vom sili întru aceasta, vom veni și vom fi înaintea și în fața lui Dumnezeu, și ne va vedea cum a văzut pe acei cinci mii de bărbați. Citind Evanghelia mai pe larg și nu doar pericopa de astăzi, vom vedea că oamenii aceștia l-au urmat zile întregi pe Mântuitorul. Ei nu stăteau acolo de jumătate de oră, o oră sau două, ci l-au urmat pe Mântuitorul pretutindeni, multe ore, chiar zile. Adică Dumnezeu pune la încercare și vrea să vădească în fapte, atitudinea, starea noastră dacă avem într-adevăr credință și am venit cu credință, dacă avem nădejde și am venit cu nădejde, dacă avem iubire și rămânem în ea și o întărim, dacă suntem smeriți. Dar noi zicem: nu mai stau, am stat des-

tu, nu mai am răbdare. Și întorcem spatele pentru că nu avem smerenie. Oamenii aceia au zăbovit, au stat înaintea lui Hristos, ascultând cu multă sărguință cuvântul Lui, iar atunci Mântuitorul i-a văzut. Trebuie să ascultăm și să căutăm cuvântul lui Dumnezeu cu multă grijă, răbdare, smerenie, în credință, nădejde și dragoste.

Dumnezeu ne vede cu ochii Săi cei pururea milostivi, dar nu poate să ne dăruiască mila pentru că nu suntem dispuși să o primim, nu avem mâini cu care să primim, gură duhovnicească cu care să mâncăm darurile lui Dumnezeu, ochi cu care să ne bucurăm de vederea Lui, urechi să auzim, brațe, picioare cu care să mergem către El. Acestea toate vorbind în chip spiritual.

Iar dacă ne vede Dumnezeu, trei lucruri mari se întâlnesc: primul a fost spus în Evanghelia de acum două săptămâni despre slăbănogul coborât prin acoperișul casei. Deși era evident că omul acela era bolnav și paralytic, primul lucru spus de Dumnezeu a fost: „Fiule, iertate îți sunt păcatele tale!” (Matei 9, 2). Deci prima lucrare a milostivirii lui Dumnezeu este iertarea păcatelor, pentru că cea mai importantă parte este sufletul, noi fiind alcătuiți din suflet și trup. Toată lumea, universul pus în balanță, cu toate animalele și vegetația nu valorează cât sufletul. Să ia aminte cei care se înhamă la o iubire nefirească față de animale, pe care trebuie să le iubim, dar în primul rând trebuie să-l iubim pe om. Un suflet de om valorează cât toate animalele la un loc. Este foarte greu să gestionăm iubirea unui om sau a noastră față de un om ori de mai mulți oameni. De aceea oamenii se refugiază în iubirea irresponsabilă față de animale, pe care trebuie să le iubim, dar nu înaintea oamenilor. Iată că prima dintre cele trei lucrări se referă la suflet, la iertarea păcatelor, ceea ce face Dumnezeu când te vede cu ochii milostivirii.

Al doilea chip al milostivirii lui Dumnezeu este scris în Evanghelia de astăzi

care zice: „I s-a făcut milă de ei și a vindecat pe bolnavii lor” (Matei 14, 14). Dar aceasta se înscrie și în prima formă de milostivire, pentru că păcatele nu sunt altceva decât boli spirituale. Patimile sunt boli ale sufletului. Așa că prima și a doua etapă sunt de fapt una întreagă, care se referă la suflet și la trup. Trebuie să stăm cu multă nădejde, credință, dragoste, răbdare, trebuie să fie un timp în care Dumnezeu să ne încerce ca să primim iertarea păcatelor și tămăduire, de este spre folos. Multora dintre noi nu ne este spre folos tămăduirea de bolile care ne chinuie. Știți că până și Sfântul Apostol Pavel avea o boală, un ghimpe în trup care îl chinuia. Și zice: „Pentru aceasta de trei ori am rugat pe Domnul ca să-l îndepărteze de la mine” (II Corinteni 12, 8), dar Dumnezeu nu l-a scăpat. Adică pe el, care a înviat și morții, nu l-a ascultat Dumnezeu și i-a spus: „Îți este de ajuns harul Meu, căci puterea Mea se desăvârșește în slăbiciune” (II Corinteni 12, 9). I-a lăsat boala ca să îl pălmuiască peste obraz ca să nu se semețească. Dar unde era Sfântul Apostol Pavel și unde suntem noi? Când ne vedem vindecați de bolile noastre nu știm să mulțumim lui Dumnezeu și cădem în mândrie, ne întorcem la păcat. Dumnezeu de multe ori nu ne dă vindecare de bolile noastre, chiar dacă ar fi spre folosul nostru. Dacă Dumnezeu știe că celor din casa noastră nu le-ar fi de folos vindecarea noastră, adică nu s-ar face mai buni, atenți și receptivi față de El, atunci va cântări și va da fiecăruia cruce cu rost.

Cealaltă lucrare a milei lui Dumnezeu, a treia după vindecarea sufletului și a trupului, cu măsura și rostul pe care le știe Dumnezeu, este tocmai minunea aceasta care s-a făcut, a înmulțirii pâinilor. Adică Dumnezeu vrea să spună că dacă venim și îl căutăm și ne folosim timpul în chipul cel mai bun, la rugăciune, la Sfânta Liturghie, în slujirea aproapelui, El va face ca din puțin să înmulțească în casa noastră, să avem tot ce ne trebuie și să nu pierim de foame. Și nu numai

că înmulțește și ne hrănește așa cum a hrănit pe acei peste zece mii de oameni cu cinci pâini și doi pești, dar arată și chipul în care primim acest dar de la El. Mântuitorul a zis: aveți cinci pâini și doi pești, aduceți-le la Mine. Din puținul pe care îl avem noi trebuie să îi dăruim lui Dumnezeu, adică să dăruim bisericii, săracilor, oamenilor neputincioși, să facem fapte bune. Dând, Dumnezeu va binecuvânta. Căci zice Mântuitorul: „Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mic, Mie Mi-ați făcut” (Matei 25, 40). Adică a aduce la Hristos înseamnă a aduce în biserică Sa, unde este El, ori a aduce săracilor și neputincioșilor, și atunci dacă dăruim celor care au nevoie, lui Hristos dăruim. Este ca și când am pune înaintea lui Hristos din puținul nostru, cum s-au pus atunci cinci pâini și doi pești. Atunci Mântuitorul ia acel dar, îl binecuvântează și îl dăruiește nouă și lumii întregi.

Dar vedem că le înmulțește prin biserică și prin harul Său, pentru că zice că le-a binecuvântat, le-a dat apostolilor care închipuie biserica și mâinile preoțesti, iar Apostolii le-au dat mulțimilor.

Așa s-au hrănit toți și așa se vor hrăni nu numai cei credincioși, ci și mulți alții care zăbovesc a veni către credință cum trebuie sau sunt necredincioși. Pentru că, după ce s-au săturat cei credincioși, au mai rămas douăsprezece coșuri de fărâmituri. Aceasta înseamnă că fărâmiturile au rămas pentru toți, chiar și pentru câini, adică pentru cei care s-au făcut căinoși și răi. Căci Dumnezeu înmulțește și dăruiește și pentru aceia.

Așadar acestea cunoscându-le și si-lindu-ne să păzim cele patru porunci care ne duc la Hristos: credința, nădejdea, dragostea și smerenia, să cerem cu toată inima mila lui Dumnezeu, așezându-ne în fața Sa, cu credință că vom primi milostivirea Sa, adică iertarea păcatelor și toate cele de folos sufletului nostru.

Amin.

Un gând smerit

**Un gând smerit și simplu, o lumină,
Spre Tine se înalță lin din mină
Și sufletul înlăcrimat se roagă:
“O, vino, de păcate ne dezleagă”.**

**Iisuse, Doamne, vino-n zori!
Te cheamă cei din închisori.
O, vino, mina luminează,
Pe noi ne binecuvântează!**

**Pe fruntea mea senină mâna-Ți pune
Și cheamă-mă încetișor pe nume
Cum Ți-ai chemat prietenul din groapă.
Te rog, Iisuse, dă-mi un pic de apă.**

**Pe umeri mă apasă greu o cruce
Și sânger. Dă-mi putere s-o pot duce,
Dă-mi Pâine, Apa vie dă-mi din Viță,
Să simt pulsând viața în mlădiță.**

Valeriu Gafencu

Nu avem timp, pentru că ne complicăm singuri viața

Să urmărim un rezultat, o înobilare sufletească. Fără înobilare sufletească, degeaba ne numărăm zilele de post. Bineînțeles că nu-i vorba de zilele de post pe care trebuie să le țină toată lumea, toți creștinii: miercurea și vinerea, plus posturile Bisericii, ci mă gândesc la un post special pe care l-ar face cineva. Degeaba și numărăm zilele de post, dacă nu urmărește un rezultat anume, adică îmbunătățirea sufletească. Noi suntem chemați să fim ascultători cu Bunul Dumnezeu, căci dacă suntem răi, ne asemănăm cu cel rău, iar dacă suntem buni, ne asemănăm cu Bunul Dumnezeu. Trebuie să ne silim să ne îmbunătățim viața, iar îmbunătățirea vieții se face prin astfel de metode: prin rugăciune, prin postire, prin rugăciunea minții: „Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dum-

nezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul!” prin retragere, adică nu te duci totdeauna acolo unde-s pricinile patimilor, acolo unde-s cine știe ce lucruri care după aceea te duc în ispită, ci cauți să-ți simplifici viața.

Noi de aceea nu avem timp pentru Dumnezeu, pentru că prea complicăm viața, prea ne trebuie multe, prea vrem lux, prea vrem lucruri care, de fapt, nu țin de o viață duhovnicească. Toate-s bune și la locul lor, dar dacă pierzi prea multă vreme care I s-ar cuveni lui Dumnezeu, și o pierzi în loc să-ți faci datoriile, atunci nu-i bine! Zicea Părintele Serafim Popescu că atunci când s-a dus la Sfântul Munte a întâlnit acolo un părinte care zicea că „e mai bun peștele decât cartoafele, dar pierzi prea multă vreme de pravilă pentru pescuit”. Deci el avea ceva mai important de făcut decât să

pescuiesc. Prefera să mănânce cartofi și să nu mănânce pește, decât să-și piardă vremea care-i hotărâtă pentru pravilă, pentru rugăciune.

(Arhimandritul Teofil Părăian, *Cum putem să devenim buni*, Editura Mitropolia Olteniei, Craiova, 2006, p. 52)

Examenul de licență la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Arad

Pentru fiecare absolvent, finalizarea studiilor universitare, din ciclul I, se încununează cu susținerea examenului de licență. Acest moment reprezintă o dublă bucurie, atât pentru cei care absolvă, cât și pentru instituția academică. Din perspectiva studentului, acest examen certifică, în fața propriei conștiințe cât și a societății, că și-a împrumutat toate acele cunoștințe necesare în domeniul calificării sale. Din perspectiva Facultății, încă o promoție de absolvenți, adică încă o serie de specialiști pregătiți pentru piața muncii. Tradusă în domeniul nostru teologic, acest moment aduce cu sine întărirea acțiunii misionar-pastorale a Bisericii, printr-o nouă generație de teologi.

Aceste sentimente le-au trăit absolvenții și cadrele didactice ale Facultății de Teologie Ortodoxă „Ilarion V. Felea”, din cadrul Universității „Aurel Vlaicu” din Arad, în zilele de 11 și 12 iulie 2018, când promoția 2018 și-a susținut examenul de

licență.

La această sesiune s-au înscris absolvenți din promoția curentă și din promoția anterioară. Aceștia au susținut, conform Metodologiei de examen, două probe orale, una la disciplina Teologie Dogmatică și o probă de specialitate. Aceștia le-a urmat susținerea lucrării de licență în fața Comisiei, precum și depunerea jurământului, săvârșită în Capela Facultății de Teologie, de față fiind și Înaltpreasfințitul Părinte dr. Timotei Sevicu, Arhiepiscopul Aradului.

În cuvântul său, părinte decan Cristinel Ioja, a mulțumit Înaltpreasfinției Sale pentru prezența Sa la acest eveniment important și special, evidențiind faptul că „absolvenții de față poartă pe umeri o mare cinste, dată de faptul că fac parte din generația Centenarului Marii Uniri. Prin aceasta, se deschid perspective interesante care pun în valoare faptul că absolvenții de teologie sunt chemați să fie misionari ai unității de credință

și de neam, pentru noi cei care trăim acum într-o epocă a marilor provocări polarizante, autarhice. În acest sens, Facultatea de Teologie Ortodoxă din Arad încearcă și reușește să imprimă studenților și absolvenților acest duh.” Totodată, sfinția sa a mulțumit colegilor profesori pentru întreaga osteneală depusă în devenirea științifică și

spirituală a acestor absolvenți, invitându-i pe noii licențiați să-și desăvârșească studiile, la cursurile de masterat oferite de Facultatea arădeană.

Înaltpreasfinția Sa a felicitat Facultatea și pe absolvenții ei pentru frumoasele rezultate obținute la acest examen de licență, exprimându-și nădejdea că Biserica se va putea fo-

losi, pe viitor, de întreaga lor capacitate de muncă, pentru promovarea valorilor credinței, încredințându-i, prin binecuvântarea arhierescă, împărtășirii harului lui Dumnezeu, Cel de la care vine toată *darea cea bună și tot darul cel desăvârșit*.

Pr. Filip ALBU

Examenul de dizertație la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Arad

În ziua de 13 iulie 2018 a avut loc susținerea examenului de dizertație pentru cele două programe masterale ale Facultății de Teologie Ortodoxă „Ilarion V. Felea” din Arad: *Pastorație și viață liturgică*, respectiv *Doctrină și cultură creștină*.

Conform Metodologiei de examen, absolvenții acestor cursuri masterale au întocmit și prezentat în fața Comisiilor, instituite prin Hotărârea Senatului Universității „Aurel Vlaicu” din Arad,

lucrări științifice în care au abordat diverse teme teologice de actualitate, rod al cercetărilor întreprinse de-a lungul celor doi ani de studii. După încheierea examenului, Comisia a comunicat acestora rezultatele obținute, depunându-se mai apoi și jurământul îndătinat în capela Facultății de Teologie din Arad.

Cu această ocazie, în prezența Înaltpreasfințitului Părinte dr. Timotei Sevicu, Arhiepiscopul Aradului, părintele decan, profesor dr. Cristinel Ioja, a

adresat un cuvânt de mulțumire Înaltpreasfinției Sale pentru prezență și pentru susținerea activităților ce se desfășoară în Facultatea de Teologie din Arad. Totodată, sfinția sa i-a felicitat pe absolvenți pentru munca de cercetare depusă în cadrul studiilor masterale precum și în elaborarea lucrărilor de dizertație prezentate, toate acestea constituindu-se într-un bun fundament pentru continuarea studiilor la nivelul școlii doctorale din facultate arădeană.

În încheiere, Înaltpreasfinția Sa i-a felicitat, la rândul-i, pe absolvenți, subliniind că prezența și lucrarea lor academică aduc un plus de valoare prestigioasei Facultăți de Teologie din Arad, confirmându-se astfel întregul efort al conducerii Facultății și al cadrelor didactice de aici pentru un învățământ academic valoros, pus în slujba misiunii Bisericii.

F. A.

ȘTIRI

Binecuvântare arhierescă pentru credincioșii din Parohia Tălagiu

Duminica a VII-a după Rusalii a fost o zi de aleasă bucurie pentru credincioșii Parohiei Tălagiu, Protopopiatul Sebiș, deoarece, la invitația preotului paroh Ștefan Groza, în mijlocul lor a poposit Chiriarul Aradului, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Timotei, pentru a binecuvânta lucrările săvârșite aici.

Înaltpreasfinția Sa a fost întâmpinat de un sobor de preoți în fruntea cărora s-a aflat P.C. Pr. Protopop Alexandru Botea, Protopop al Sebișului, alături de care s-au mai aflat Pr. Prof. Dacian – Emilian Nan, profesor la Seminarul Teologic Ortodox din Arad și preot paroh în Parohia Vladimirescu II, fiul satului, Pr. Viorel Nan, pensionar, fiu al satului, Pr. Marcel Drăgan –Parohia Budești și Dumbrava, Pr. Sas Radu –Parohia Agrișu Mic, Pr. paroh Ștefan Groza, împreună cu credincioșii îmbrăcați în frumoase costume populare specifice zonei.

În cuvântul de întâmpinare, Preanonatul Părinte Protopop a prezentat istoricul parohiei și mai apoi, realizările pe care preotul paroh Groza Ștefan le-a săvârșit de la momentul numirii sale în această parohie, ianuarie 2015. Înaltpreasfinția Sa a mulțumit pentru invitație și pentru primirea făcută, trecându-se după aceea la săvârșirea slujbelor rânduite: sfințirea troiței eroilor satului din 1848-1849, Primul și al Doilea Război Mondial și sfințirea lucrărilor de reparație care s-au făcut la biserică în urma furtunii din septembrie 2017.

După aceasta, în biserica parohială cu hramul „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil”, Înaltpreasfinția Sa a săvârșit Sfânta Liturghie Arhierescă, înconjurat de soborul de preoți și diaconi. Din sobor a făcut parte și Părintele Arhid. Tiberiu Ardelean, inspector eparhial.

Cuvântul de învățătură rostit de către Chiriarul a fost pus sub titlul „Integritatea ființei omenești și ajutorul dumnezeiesc” (cf. Rom. 15; Tit 3; Matei 9; Ioan 17), în care a prezentat posibilitățile omului de a folosi mereu aproapelui spre desăvârșire, nu doar spre mulțumire sau realizare personală. Atunci când numai

intervenția divină poate răspunde rostului celui credincios, măreția acesteia se percepe cu uimirea sfântă, îndemnătoare la slăvirea lui Dumnezeu. Sinodul al IV-lea Ecumenic, prăznuit în această duminică, învață tocmai despre deplinățea firii dumnezeiești și a celei umane în Persoana Mântuitorului, subliniind unirea ipostatică deplină și conștiința legăturii pe care trebuie prin rugăciune și faptă să o păstrăm, a subliniat Înaltpreasfinția Sa.

La momentul convenit, preotul paroh a primit din partea Înaltpreasfințitului Timotei, distincția de sachelar, în semn de apreciere pentru toate lucrările realizate în parohie.

La finalul Sfintei Liturghii, preotul paroh a adresat cuvânt de mulțumire Înaltpreasfinției Sale, preoților slujitori, oficialităților locale, în frunte cu domnul primar Groza Viorel, domnului Vasile Lazăr din Vărfurile, ctitorul troiței eroilor și tuturor credincioșilor ce au contribuit material și spiritual la buna organizare a acestui eveniment.

Înainte de agapa frățească, Înaltpreasfinția Sa a săvârșit slujba de sfințire a casei parohiale care a necesitat ample lucrări de renovare, făcute la inițiativa preotului paroh cu sprijinul membrilor Consiliului Parohial și a Adunării Parohiale, precum și a Composesoriatului Tălagiu.

Sărbătoarea Secerișului în Parohia Mănăștur

Duminică, 15 iulie 2018, în parohia Mănăștur, Protopopiatul Arad, a avut loc, în primă ediție, Sărbătoarea Secerișului. Acest eveniment a fost organizat de către Primăria Vinga, în colaborare cu părintele și credincioșii parohiei.

Sărbătoarea a debutat la ora 16:00, în biserica parohială cu hramul „Sfânta Cuvioasă Parascheva”, săvârșindu-se slujba Vecerniei, după care s-au citit și rugăciunile de binecuvântarea a roadelor celor noi.

Delegatul Înaltpreasfințitului Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, la acest eveniment, a fost PC Protos. Dr. Iustin Popovici, consilier cultural al Arhiepiscopiei Aradului, care la sfârșitul slujbei a rostit un cuvânt de învățătură, în cadrul căruia a subliniat importanța unei astfel de sărbători într-o comunitate a cărei locuitori au ca ocupație principală, agricultura. De asemenea, amintind de pilda semănătorului, le-a vorbit celor prezenți cât de important este pentru omul de astăzi să-și deschidă sufletul spre a primi cuvântul lui Dumnezeu. A transmis apoi cuvântul de binecuvântare din partea ÎPS Timotei, mulțumind organizatorilor pentru invitație, felicitându-i totodată pentru inițiativa organizării unui astfel de eveniment și încurajându-i spre a forma o tradiție în acest sens.

În cele din urmă, părintele paroh Nicolae Ursu le-a mulțumit tuturor: părintelui consilier, preoților slujitori, oficialităților și celor prezenți pentru bucuria de

a fi împreună la o sărbătoare atât de frumoasă pentru comunitatea parohială.

Întâlnirea filor satului în Parohia Secusigiu

În zilele de 14-15 iulie 2018, în Localitatea Secusigiu a avut loc „Întâlnirea fiilor satului”, eveniment organizat de Primăria Comunei Secusigiu în colaborare cu Parohia Ortodoxă Secusigiu. Astfel, la invitația domnului primar Ilie Cheșa și a preotului paroh Horia Ștefan, și în acest an, au venit în satul natal cei care au plecat din localitate în alte zone ale țării.

Cu acest prilej, în ziua de duminică, fiii satului s-au adunat în biserica parohială cu hramul „Sfântul Mare Mc. Gheorghe”, unde au participat la Slujba Utreniei și a Sfintei Liturghii săvârșite de un sobor de preoți sub protia Preascuviosului Părinte Iustin Popovici, consilier cultural al Arhiepiscopiei Aradului. Alături de Preacuvioșia sa au slujit părintele paroh Horia Ștefan, Părintele Ioan Brânzei și Părintele Valer Jirj, fii ai satului.

Părintele Iustin Popovici a rostit un cuvânt de învățătură despre tămăduirile săvârșite de Mântuitorul Iisus Hristos asupra celor bolnavi, ca Unul care „străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor, propovăduind Evanghelia împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor” (cf. Luca 9, 35). Mântuitorul Hristos binevestește mai întâi El Înșuși Evanghelia împărăției și apoi trimite și pe ucenicii Săi, arătându-le cum trebuie să binevestească Evanghelia, însoțită de vindecări miraculoase și de eliberarea oamenilor posedați de diavoli.

La finalul Sfintei Liturghii, soborul de preoți au sfințit drapelul ce a aparținut delegației din Secusigiu, participante la Marea Unire din 1 decembrie 1918, de la Alba Iulia. Despre această delegație a vorbit celor prezenți domnul Doru Sinaci, Directorul Bibliotecii Județene Arad.

Răspunsurile liturgice au fost date de către corul parohiei.

Din partea autorităților au fost prezenți: domnul Iustin Cionca, Președintele Consiliului Județean Arad, domnul Ilie Cheșa, Primarul localității, domnul Doru Sinaci, Directorul Bibliotecii Județene Arad, domnul Ioan Cuzman, fiu al satului, domnul dr. Doru-Ovidiu Gîrbaci, fiu al satului și alți invitați de seamă.

Părintele paroh a mulțumit tuturor pentru participare la sfânta slujbă și le-a urat cele de cuviință fiilor satului veniți din toate părțile.

La căminul cultural s-a acordat titlul de cetățean de onoare domnului doctor Doru-Ovidiu Gîrbaci, fiu al satului, medic în Timișoara.

Sărbătoarea a continuat pe parcursul întregii zile cu spectacolul pregătit pentru acest eveniment.

(Știrile au fost preluate de pe site-urile episcopiaaradului.ro și basilica.ro)

COMITETUL DE REDACȚIE

Președinte de onoare: ÎPS. Dr. TIMOTEI SEVICIU, Arhiepiscop al Aradului
Redactori coordonatori: Pr. IOAN TULCAN, Pr. CRISTINEL IOJA
Secretari de redacție: Pr. ADRIAN MURG, Pr. CAIUS CUȚARU,
SORIN GHEORGHE SĂPLĂCAN
Administrație: Pr. FILIPALBU, Pr. LUCIAN FARCAȘIU

Articolele și corespondența se trimit pe adresa redacției:

Str. Academia Teologică, nr. 9, Arad
Tel/Fax: 0257-285.855, calea.mantuirii@yahoo.com
Tipărit la Poudique srl Arad.
ISSN: 1582-1951; Preț: 1 leu
Costul unui abonament este de 50 lei anual.